

Sygn. akt. III RC 99/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Piotrkowie Tryb.

na rozprawie sprawy z powództwa M. O. -reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową S. O.

przeciwko P. G.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty od pozwanego P. G. na rzecz małoletniego powoda M. O., ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 24 lutego 2012 roku, w sprawie sygnatura akt III RC 651/10, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie tryb. z dnia 28 czerwca 2012 roku, w sprawie sygnatura akt II Ca 377/12, z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, płatne z góry poczynając od dnia 25 lutego 2016 roku, pozostawiając bez zmian pozostałe, dotychczasowe warunki płatności;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nie obciąża stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
4. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami;
5. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 99/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 25 lutego 2016 roku małoletni M. O. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – S. O. wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z 24 lutego 2012 roku w sprawie III RC 651/10, od pozwanego P. G., z kwoty po 400,00 złotych miesięcznie do kwoty po 800,00 złotych miesięcznie, pozostawiając bez zmian pozostałe, dotychczasowe warunki płatności.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda podniosła, że od momentu ostatniego ustalenia alimentów znacznie zwiększyły się wydatki na potrzeby syna, co jest związane z jego rozwojem, edukacją, wzrostem cen, a przede wszystkim stanem zdrowia. Jest on dzieckiem niepełnosprawnym, wymagającym szczególnej opieki i specjalistycznej terapii, a także stosowania leków, z czym wiążą się poważne koszty, poza stałymi wydatkami na jedzenie, ubranie, środki czystości, opłaty związane z przedszkolem i mieszkaniem. Wskazała, że koszt utrzymania małoletniego wynosi przeszło 2.000,00 zł., a sama nie jest w stanie pokrywać zwiększonych wydatków, gdyż nie może podjąć pracy, utrzymuje się ze świadczenia w wysokości 1.670,00 zł.

W odpowiedzi na pozew z 23 maja 2016 roku pozwany P. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda kosztami procesu w całości.

W uzasadnieniu swojego pisma wskazał, że niepełnosprawność dziecka i zwiększone z tym koszty nie zostały w żaden sposób wykazane. Podkreślił, że obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda mieszka wspólnie z partnerem, co obniża koszty utrzymania mieszkania. Zakwestionował twierdzenie o braku możliwości podjęcia pracy przez S. O., gdyż małoletni powód uczęszcza do przedszkola, co pozwala jej podjąć zatrudnienie w tym czasie. Pozwany wskazał również, że na jego utrzymaniu pozostaje dziecko w wieku 2 lat, wzrosły koszty utrzymania mieszkania, opłat za media, a nadal utrzymuje się z emerytury w tej samej wysokości.

Na rozprawach 31 maja 2016 roku, 28 czerwca 2016 roku, 1 września 2016 roku, 6 października 2016 roku, 22 listopada 2016 roku 10 stycznia 2017 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej poparł powództwo.

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

wyrokiem z 24 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie III RC 651/10 ustalił, że P. G. jest ojcem M. O., orzekł, że pozwanemu nie będzie przysługiwać władza rodzicielska nad małoletnim synem. Zasadził od P. G. na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 400,00 złotych miesięcznie płatne z góry do 15-go każdego miesiąca, do rąk ustawowej przedstawicielki S. O., z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Na skutek apelacji pozwanego P. G. wyrokiem z 28 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie II Ca 377/12 zmienił wyżej wskazany wyrok w ten sposób, że nadał małoletniemu nazwisko M. G. (1); przyznał P. G. władzę rodzicielską nad małoletnim, którą ograniczył do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie zdrowia, wyboru szkoły.

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 651/10 - wyrok z 24.02.2012 r. - k. 264, wyrok z 28.06.2012 r. - k. 329 /

Wyrokiem z 09 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie III RC 534/14 oddalił powództwo P. G. o obniżenie alimentów na rzecz M. G. (1). Wyrok jest prawomocny od 27 sierpnia 2015 roku.

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 534/14 - wyrok z 09.04.2015 r. - k. 117 i wyrok z 27.08.2015 r. - k. 152 /

Wówczas małoletni pozwany M. G. (1) miał ukończone 6 lat. Nie posiadał majątku, ani oszczędności. Był leczony specjalistycznie. Miał odroczony obowiązek szkolny. Był zaliczony do osób niepełnosprawnych. Należało zapewnić mu podstawowe utrzymanie w postaci ubrania, wyżywienia, środków czystości. Za przedszkole należało uiścić kwotę 150,00 zł. plus 100,00 zł. na wyżywienie. Dziecko często chorowało – przeziębiało się. Leki z tego tytułu kosztowały około 100,00 – 150,00 zł. miesięcznie. Był leczony nadto neurologicznie. Leki neurologiczne kosztowały około 300,00 zł. miesięcznie. Miesięczny koszt utrzymania syna matka oceniła na około 1.500,00 zł. Z Wielkiej Brytanii nie pobierała żadnych zasiłków.

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 534/14 zeznania przedstawicielki ustawowej S. O. - k. 115v /

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego S. O. miała wówczas 35 lat, wykształcenie średnie, bez zawodu. Oprócz małoletniego syna nie miała nikogo innego na utrzymaniu. Nie pozostawała z żadnym związkiem, nie wyszła za mąż. Ponościła opłaty za mieszkanie w kwocie 650,00 zł., za energię elektryczną około 175,00 zł i za gaz około 24,00 zł. Mieszkanie zadłużone było na kwotę około 1.000,00 zł. Matka dziecka pobierała zasiłek z tytułu opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem oraz zasiłek pielęgnacyjny i rodzinny. Łącznie świadczenia wynosiły 1.500,00 zł. miesięcznie. Korzystała z pomocy rodziny i znajomych.

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 534/14 zeznania przedstawicielki ustawowej S. O. - k. 115v /

Pozwany P. G. miał wówczas ukończone 43 lata. Z zawodu był żołnierzem zawodowym. Utrzymywał się z emerytury w kwocie 2.603,09 zł. netto. Posiadał mieszkanie zakupione na kredyt hipoteczny, zaciągnięty w 2012 roku w kwocie 46.852,97 zł. Rata kredytu wynosiła 235,00 zł. Opłaty za mieszkanie wynosiły łącznie około 560,00 zł. Nadto pozwany P. G. opłacał ubezpieczenie, telefon, telewizję. Wobec pozwanego P. G. toczyła się egzekucja komornicza na rzecz małoletniego powoda oraz z wniosku starszego syna M. G. (2), który uprawniony był do alimentów w kwocie 500,00 zł. miesięcznie. 2 kwietnia 2014 roku pozwany P. G. kolejny raz został ojcem. Dziecko pochodzi z jego kolejnego związku.

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III RC 534/14: zaświadczenie - k. 6, zawiadomienie- k. 13, 14, 15, wezwanie do dokonania potrąceń - k. 16, wyrok - k. 21, decyzja emerytalna - k. 31, dowody opłat mieszkaniowych - k. 33, 34, 35, 36, 37, odpis skrócony aktu urodzenia - k. 38a, zeznania powoda P. G. - k. 115v /

Postanowieniem z 12 maja 2015 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie I. N. 309/14 pozbawił P. G. władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. G. (1). Małoletni powód decyzją administracyjną ma zmienione nazwisko na (...).

/ dowód: znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim I. N. 309/14 – postanowienie k. 145, oświadczenie pełnomocnika powódki o zmianie nazwiska złożone na rozprawie /

Obecnie małoletni powód M. O. ma 8 lat. Orzeczeniem z 17 października 2016 roku zaliczono go do osób niepełnosprawnych, a jego niepełnosprawność datuje się od 4-go roku życia. Orzeczenie zostało wydane do 31 października 2019 roku. Stwierdzono konieczność zaopatrzenia małoletniego w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie; korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki; konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz istnieje konieczność stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji. Orzeczeniem z 08 czerwca 2016 roku Zespół (...) w P. stwierdził wobec małoletniego potrzebę kształcenia specjalnego. Zgodnie z zaleceniami zawartymi w orzeczeniu powód „może realizować kształcenie w szkole podstawowej ogólnodostępnej z klasami integracyjnymi lub w szkole podstawowej ogólnodostępnej. Z uwagi na specyfikę psychofizycznego funkcjonowania chłopca, najbardziej pożądane jest, aby realizował on naukę w klasie integracyjnej.” Powód M. O. w roku szkolnym 2017/2018 uczęszcza do I klasy prywatnej szkoły podstawowej w klasie integracyjnej. W szkole spędza czas od 8.30 do 14.00/15.30. Nie jest uczniem szkoły publicznej, co jego przedstawicielka ustawowa tłumaczy brakiem dla niego miejsca, z uwagi na ograniczoną liczbę przyjęć do klas integracyjnych, mimo iż starała się o takie miejsce w jednej ze szkół w P.. Koszt czesnego wynosi 200,00 zł. miesięcznie (zostało ono S. O. obniżone z kwoty 400,00 zł.), wyżywienia w szkole 132,00 zł. miesięcznie, zajęć tanecznych 2,00 zł., zajęć plastycznych 28,00 zł., szachów 28,00 zł. Ponadto we wrześniu 2016 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego poniosła następujące koszty związane z edukacją powoda: 30,00 zł. – podręcznik do religii, 25,00 zł. – wyjście do kina, 26,00 zł. – wycieczka klasowa. W związku z potrzebą wykonywania ćwiczeń manualnych i rozwojowych małoletni powód wykorzystuje artykuły papiernicze. Składają się na nie 1 ryza papieru miesięcznie – koszt 18,00 zł., farby akwarelowe raz na tydzień – koszt 6,00 zł., kredki – koszt 20,00 zł. miesięcznie, kleje – koszt 5,00 zł. miesięcznie, papier kolorowy 4/5 sztuk miesięcznie – koszt jednej sztuki 5,00 zł. Ponadto korzysta z książek edukacyjnych, które wykorzystuje w ciągu jednego miesiąca, a ich koszt to 20,00 zł. Od 2013 roku małoletni powód znajduje się pod opieką poradni neurologicznej. Koszt leczenia farmakologicznego stanowi wydatek rzędu 300,00 zł. miesięcznie. Ponadto S. O. uczęszcza z powodem na prywatne wizyty lekarskie co 2/3 miesiące, których jednorazowy koszt wynosi 100,00 zł. Małoletni cierpi na nawracające infekcje układu oddechowego, co stanowi wydatek rzędu 120,00 zł. miesięcznie. Ponadto uczęszcza na bezpłatne zajęcia logopedyczne oraz zajęcia z psychologiem, które odbywają się około 1 lub 2 razy w miesiącu.

/ dowód: zeznania S. O. – protokół audio -video z rozprawy z 11.11.2016 r. – czas 00:38:57 – 01:12:42 – k. 130 - 130v, orzeczenie o niepełnosprawności z 17.10.2016 r. - k. 107 - 107v, orzeczenie Zespołu (...) w P. - k. 34 - 35v, zaświadczenie lekarskie - k. 45, zaświadczenie lekarskie- k. 46, zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia dla potrzeb zespołu orzekającego - k. 47, informacje (...) w P. - k. 48 – 50, 51, zaświadczenia wicedyrektora przedszkola - k. 88, 89 /

Małoletni powód mieszka wspólnie ze swoją przedstawicielką ustawową w lokalu z zasobów TBS o powierzchni około 48 m², na który składają się dwa pokoje. Zamieniła ona poprzednie mieszkanie 1-pokojowe na większe w ramach zamiany w zasobach TBS po 13 latach oczekiwania od chwili złożenia wniosku. Opłata za czynsz wynosi z wliczonymi opłatami za wodę i ogrzewanie wynosi 680,00 zł. miesięcznie. S. O. otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie 43,00 zł. miesięcznie. Ponosi opłaty za energię elektryczną w kwocie 150,00 zł. co dwa miesiące, za gaz w kwocie 50,00 zł. co dwa miesiące.

/ dowód: zeznania S. O. –protokół audio - video z rozprawy z 11.11.2016 r. – czas 00:38:57 – 01:12:42 – k. 130 - 130v, decyzja - k. 55, rozliczenie TBS - k. 52 – 54, faktury VAT - k. 56, 57, 58 /

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda S. O. ma 37 lat, wykształcenie średnie, brak wyuczonego zawodu. Nie pracuje zawodowo. Nie może podjąć pracy z uwagi na potrzebę opieki nad powodem. Zdarza się, że w czasie zajęć lekcyjnych małoletniego M. O. odbiera go ze szkoły i dowozi na zajęcia logopedyczne, po czym odwozi go do szkoły. W okresie od 01 stycznia 2016 roku do 30 września 2016 roku otrzymywała świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w kwocie 1.300,00 zł. miesięcznie. S. O. w okresie od 01 czerwca 2013 roku do 30 września 2016 roku pobierała na syna zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności w kwocie po 153,00 zł. miesięcznie. Przyznano jej na małoletniego powoda w okresie od 01 stycznia 2015 roku do 31 października 2016 roku zasiłek rodzinny w kwocie 118,00 zł. miesięcznie, w okresie od 01 stycznia 2015 roku do 30 września 2016 roku dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego w kwocie 100,00 zł. miesięcznie oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2016/2017 w kwocie 100,00 zł. jednorazowo. W okresie od 01 kwietnia 2016 roku do 30 września 2017 roku przyznano S. O. świadczenie wychowawcze w kwocie 500,00 zł. miesięcznie. Od 01 października 2016 roku do 31 października 2019 roku przedłużono jej prawo do pobierania świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 1.300,00 zł., zasiłku pielęgnacyjnego z tytułu niepełnosprawności dziecka poniżej 16 roku życia w kwocie 153,00 zł. miesięcznie. W okresie od 01 listopada 2016 roku do 31 października 2017 roku przyznano S. O. zasiłek rodzinny na M. O. w kwocie 124,00 zł. miesięcznie, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego w kwocie 110,00 zł. miesięcznie oraz jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2017/2017 w kwocie 100,00 zł. S. O. uzyskała również 14 listopada 2016 roku zaległy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego za okres od 01 października 2016 roku do 31 października 2016 roku w kwocie 100,00 zł. S. O. jest właścicielką samochodu osobowego – rok produkcji 1994, który zakupiła około 5 lat wcześniej za kwotę 1.000,00 zł. Jest zadłużona z tytułu pożyczek zaciąganych u osób fizycznych oraz na karcie kredytowej na łączną kwotę 5.000,00 zł.

/ dowód: zeznania S. O. – protokół audio - video z rozprawy z 11.11.2016 r. – czas 00:38:57 – 01:12:42 – k. 130 - 130v, PIT-37 - k. 41 – 44, potwierdzenie złożenia deklaracji podatkowej – k. 40; decyzje - k. 39, 38 – 38v, 36, 37-37v, 108 - 108v, 109 - 109v, 110 - 110v, 111 /

Pozwany P. G. ma 45 lat, wykonywał zawód żołnierza zawodowego. Utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego w wysokości 2.637,85 złotych netto miesięcznie. Z tej kwoty potrąceniu podlega kwota 1.037,00 zł. z tytułów wykonawczych w ramach prowadzonej egzekucji komorniczej na rzecz alimentów dla synów pozwanego: 18-letniego M. (w kwocie 500,00 zł. powiększonej o koszty komornicze) oraz małoletniego powoda. Ponadto pozwany ma na utrzymaniu trzeciego syna – 2,5 letniego M.. Jego matką jest sasiadka zobowiązanego, która mieszka piętro wyżej. Wspólnie opiekują się synem, prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. Pozwany P. G. opiekuje się małoletnim M. w godzinach od 6.30 do 17.00 podczas, gdy jego matka jest w pracy. Przekazuje on na utrzymanie najmłodszego syna kwotę 200,00 zł. miesięcznie kupując m. in. mleko i pampersy, a w pozostałym zakresie dziecko utrzymuje matka.

Małoletni M. raz w roku odbywa kontrolę u lekarza kardiologa w Ł., zgodnie z zaleceniami. W soboty pozwany P. G. spędza czas wspólnie z synem M. oraz jego matką. P. G. ponosi opłaty związane z utrzymaniem mieszkania w wysokości: 500,00 zł. – czynsz, energia elektryczna – 94,28 zł., gaz – 27,40 zł., 10,00 zł. – ubezpieczenie mieszkania. Ponosi również koszty abonamentu telefonicznego w wysokości 79,00 zł. miesięcznie, opłaty za Internet w wysokości 32,90 zł., ubezpieczenia indywidualnego w kwocie 73,67 zł. oraz ubezpieczenia samochodu 32,90 zł. miesięcznie, opłatę za garaż w wysokości 120,00 zł. miesięcznie. Jest właścicielem pojazdu marki M., rok produkcji 1998, z którego również korzysta matka najmłodszego syna zobowiązanego. Ona z kolei zdarza się, że użycza pozwanemu P. G. swój pojazd marki K. S., rok produkcji 2004. Rodzice pozwanego cierpią na chorobę nowotworową, w związku z czym zdarza się, że wymagają jego pomocy. Pozwany P. G. splaca kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania w wysokości 209,00 zł. miesięcznie, który będzie splacał do 65. roku życia. P. G. cierpi na bóle kręgosłupa. Zażywa w związku z tym tabletki przeciwbólowe oraz korzysta z maści rozgrzewających. Powoda M. O. konsekwentnie nie uznaje za swojego syna.

/ dowód: zeznania P. G. – protokół audio – video z rozprawy z 10.01.2017 r. – czas 00:08:24 – 00:55:13 - k. 166 - 166v, zeznania M. M. (3) – protokół audio – video z rozprawy z 01.09.2016 r. – czas 00:38:27 – 00:54:39 - k. 80 i z rozprawy z 22.11.2016 r. – czas 00:02:3500:29:16 - k. 129 - 129v, decyzja o waloryzacji emerytury wojskowej - k. 12, PIT-40A/11A - k. 59 - 59v, informacja z Urzędu Skarbowego - k. 72, kserokopia dowodów rejestracyjnych - k. 77, 78, kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia - k. 13, dokumentacja medyczna - k. 24, harmonogram spłaty kredytu - k. 14, potwierdzenia wpłat - k. 15, 19, 20, 21, 22, faktura VAT - k. 15v, 16, 17, 163, 164, dokumentacja medyczna - k. 162, kserokopia wyroku - k. 161 /

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka D. K. oraz dowód z dokumentu prywatnego w postaci sprawozdania wykonanego przez detektywa, jako nieprzydatnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie dowodzą one bowiem okoliczności, na potrzeby ustalenia której zostały powołane. Nie wskazują one jednoznacznie na pozostawanie pozwanego P. G. w konkubinacie z matką jego najmłodszego syna M. M. (3). Ponadto są sprzeczne z zeznaniami świadka M. M. (3) oraz pozwanego P. G., którzy nie przyznali takiej okoliczności. W konsekwencji uznać należy, iż okoliczność ta nie została udowodniona.

Jako nieudowodnioną Sąd również uznał okoliczność pozostawania w konkubinacie przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda S. O.. Zeznania pozwanego P. G. oraz świadka M. M. (3) pozostawały w tym zakresie niewiarygodne i niedostatecznie konkretne oraz sprzeczne z zeznaniami samej S. O..

Pominięto również dowód ze złożonych paragonów fiskalnych, które stanowią jedynie potwierdzenie zakupu towaru, nie wskazując jednak osoby jego nabywcy. Wobec tego nie przedstawiają w niniejszej sprawie żadnej wartości dowodowej.

Sąd zważył, co następuje:

podstawę wniesionego powództwa stanowi art. 138 krio, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń alimentacyjnych precyzuje art. 135 § 1 krio i zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie przedstawicielka ustawowa małoletniego M. O. wniosła o zmianę orzeczenia w przedmiocie alimentów płaconych przez pozwanego P. G. na rzecz małoletniego syna, przez ich podwyższenie z kwoty po 400,00 złotych, na kwotę po 800,00 złotych miesięcznie. Należy z całą pewnością stwierdzić, że po stronie uprawnionego nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie zasądzonych na jego rzecz alimentów. Co prawda kwota alimentów została ustalona po raz ostatni w lutym 2012 roku, jednak w związku z wniesieniem przez zobowiązanego powództwa o obniżenie alimentów w sprawie III RC 534/14, Sąd badał sytuację stron od chwili uprawomocnienia się wyroku 27 sierpnia 2016 roku. Małoletni uprawniony jest dzieckiem niepełnosprawnym,

wymagającym szczególnej opieki. Rozpoczął on naukę w szkole podstawowej w klasie integracyjnej, zgodnie z zaleceniami Poradni P. – Pedagogicznej w P.. Na jego usprawiedliwione potrzeby składają się te związane z zakupem odzieży, wyżywienia, środków czystości, przyborów papierniczych, podręczników szkolnych, opłatami szkolnymi, leczeniem, zorganizowanym wypoczynkiem oraz te związane z rozwojem kulturowym dziecka. Istotnie, tak jak wskazywała strona pozwana, istnieje możliwość nieodpłatnego uczęszczania przez dziecko do publicznej szkoły w ramach klasy integracyjnej. Dlatego też Sąd nie uznał za usprawiedliwioną potrzebę kosztu w postaci czesnego opłacanego przez S. O. w związku z zapisaniem syna do szkoły prywatnej. Jak wynika z jej zeznań zasięgnęła ona informacji jedynie w jednej placówce w sprawie zapisu dziecka do szkoły publicznej, kończąc tym samym swoje starania o uniknięcie tegoż wydatku, który nie jest wydatkiem koniecznym. Nie mniej jednak, małoletni powód dorasta, a ponadto wymaga specjalistycznej opieki lekarza neurologa, często zapada również na choroby górnych dróg oddechowych, co wiąże się z dodatkowymi kosztami leczenia. Niepełnosprawność małoletniego powoduje wzmożone koszty w zakresie jego edukacji oraz ćwiczeń manualnych. Wykonuje on je każdego dnia tworząc prace plastyczne, wykorzystując przy tym przybory do rysowania, pisania i wyklejania w znacznych ilościach. Ponadto wypełnia książki edukacyjne, które kupowane mu są co miesiąc. Spożywa posiłki nie tylko w szkole, które są odpłatne w kwocie wyższej niż Sąd to ustalał w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, ale również obiady po powrocie do domu. Mając na uwadze ogólną sytuację powoda, uwzględniając stan zdrowia, treść opinii (...) w P., iż potrzebuje on wsparcia instytucji państwowych, stałej lub długotrwałej opieki oraz okoliczność, iż wobec pozbawienia władzy rodzicielskiej P. G. nad małoletnim M. O. pozostaje jego jedynym przedstawicielem ustawowym, oceniono usprawiedliwione potrzeby powoda M. O. na kwotę 900,00 zł. – 1.000,00 zł. miesięcznie. Odnosząc się natomiast do sytuacji pozwanego P. G., ocenie podlegały jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Zdaniem Sądu nie nastąpiły w tym zakresie żadne istotnie zmiany od ostatniej sprawy alimentacyjnej. Sąd uwzględnił wówczas wysokość świadczenia emerytalnego P. G., które nie uległo zmianie, jak również fakt, iż na jego utrzymaniu poza powodem pozostaje jego dwóch synów. Wbrew twierdzeniom pozwanego P. G. nie żyje on na granicy ubóstwa. Uzyskuje on świadczenie emerytalne przekraczające znacznie średnie uposażenie w Polsce. Okoliczność, iż zaciągnął długi, łoży na utrzymanie trojga dzieci nie może być oceniana jako życie w ubóstwie. Uzyskiwane przez niego przychody pozwalają na zaspokojenie jego podstawowych potrzeb. Pozwany P. G. decydując się na kolejne dziecko winien mieć świadomość, iż wiąże się to z obowiązkiem łożenia na jego utrzymanie i wychowanie. Podkreślić należy, iż zgodnie z zasadą równej stopy życiowej dziecko ma prawo do egzystowania na tej samej stopie życiowej co rodzic. Obecny obowiązek alimentacyjny pozwanego P. G. wobec powoda nie stanowi nawet połowy wydatków na usprawiedliwione potrzeby małoletniego M.. Alimenty pozwanego P. G. są jedynym wkładem w utrzymanie uprawnionego, bowiem nie kontaktuje się z nim, nie czyni mu dodatkowych prezentów, nie wspiera S. O. w opiece nad dzieckiem, mimo iż jest w stanie czynić to wobec swojego najmłodszego syna. Mało tego konsekwentnie – żeby nie stwierdzić demonstracyjnie podkreśla w każdej sytuacji, iż małoletni nie jest jego dzieckiem i za takie nie jest uznane przez P. G.. Dlatego też, w ocenie Sądu, należało ustalić obowiązek alimentacyjny pozwanego P. G. na rzecz powoda M. O. na kwotę 500,00 zł miesięcznie, która jest adekwatna zarówno do potrzeb uprawnionego, jak i do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego i w swej istocie zaspokaja potrzeby dziecka na poziomie ubóstwa.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako wygórowane i nieuzasadnione zarówno w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. .

Na podstawie art. 103 ust. 4 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 j. t.) nie obciążono stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi, które przejęto na rachunek Skarbu Państwa.

O kosztach sądowych oraz o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności rozstrzygnięto stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec, jak w wyroku.